

ትብብር ከማን ጋር? ዓላማውና ልዕለ-ግቡስ?

ኢትዮጵያን ለማዳንና ሕዝቧን ለመታደግ ኢትዮጵያዊ አስተሳሰብንና እምነትን ይጠይቃል!

ከአያሌሰው ደሴ፡- የግል አስተያየት (ሚያዝያ ፳፯ ቀን ፪ ህሽ ፫ ዓ/ም)

ሠፊው የኢትዮጵያ ሕዝብ ለመብቶቹ መከበር ያደረገው የረጅም-ጊዜ መራር ትግል ሙሉ ምላሽን ባያገኝም፤ ትግሉ አልቆመም፤ አይቆምምም። በአገራችን ላይ ለውጥ እንዲመጣ የሚፈልጉ ኃይሎች ሁሉ የትብብር አስፈላጊነትን ሲሰብኩ መሰማቱ አዲስ ነገር አይደለም፤ የቆየና ለረጅም-ጊዜ በበርካታ አገር-ወዳድና ዲሞክራሲ ወገኖች ብዙ አድካሚ ጥረቶች ያለማቋረጥ የተካሄደበት ጉዳይ እና ኢትዮጵያውያንም አጥብቀው የሚፈልጉትና የሚታገልሉለት ቅዱስ ዓላማ ነው።

የዚህ አጭር ጽሑፍ መነሻ የሆነኝ በቅርቡ በይፋ እየተወራለት ስላለውና በተለይም ከአገር-ውጭ በሚገኘው ኢትዮጵያዊ ማኅበረሰባችን መኻል የሞቀ ውይይትና ክርክር እያጫረ ስላለው የግንቦት ሰባት፣ የአድሞ ነፃ-አውጭ ግንባር (አነግ) እና የአጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር (አብነግ) አብሮ ለመሥራት አደረጉ የሚባለውን “ስምምነት” ተከትሎ እየተገጠመ ያለው ሁኔታ ነው። በዚህ ጉዳይ ላይ የፓልቶክ ውይይት መድረኮች ሠፊ ክርክሮች ያደርጋሉ ይባላል። እግዚአብሔር ይስጣቸውና ልሣኑ በዛብህ የተሰኙ አንድ ኢትዮጵያዊ ይኸንኑ በተመለከተ በኢትዮጵያ ላይ አንድ ጽሑፍ አስነብበውናል። በዓባይ ላይ ይገደባል በተባለው ግድብ ላይ ሲሰጥ እንደሚሰማው መላ-ቅጡ የጠፋ አስተያየት በዚህ ጉዳይም እንዲሁ ሆኖ በማየቱ አዝኛለሁ። (በዓባይ ጉዳይ በቅርብ እመለስበታለሁ።)

ከወዲሁ ግልጥ ማድረግ የምፈልገው አንደኛ ከእነዚህ ኃይሎች ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት መደረግ የለበትም የሚል አቋም ባይኖረኝም ቅሉ (በሁለተኛው ክፍል ለማሳየት እንደ-ሞከርኩት) በተለይ የአንድነትና የዲሞክራሲ ኃይሉ በተዳከመበትና አንድ ላይ መቆም ባልቻለበት በአሁኑ ጊዜ ቅድሚያ የማይሰጠው ጉዳይ ነው። ሁለተኛ በዚህ ሂደት ውስጥ ሙሉ ጊዜያቸውን መስዋዕት አድርገው ጥረት የሚያደርጉ አብዛኞቹ ወገኖች ለግል ጥቅማቸው ሳይሆን አገራቸው ኢትዮጵያን ከልባቸው ስለሚወዱና ወገናቸውን ከመለስ ዜናዊ አምባ-ገነን አገዛዝ ለማላቀቅ ካላቸው ጉጉት እንጂ ፀረ-ኢትዮጵያ ክፍሎችን ለመርዳትም ይሁን በኢትዮጵያ ላይ ለሚፈጸም ደባ እያወቁ ተባባሪ ለመሆን አስበው እንዳላደረጉት እምነቴ መሆኑን ነው። “የገሃነመ-እሣት መንገድ በወርቅ የተነጠፈ ነው” እንደሚባለው ግን በአገሪቱ ላይ ያለው ሁኔታ እንዲቀየር ያላቸው ጉጉትና ለሥርዓቱ ባለቤቶች (ለነ-መለስ ዜናዊ) ያላቸው ከፍተኛ ጥላቻ አሁን አብረዋቸው የተሠለፉ ኃይሎች በኢትዮጵያና በኢትዮጵያዊነት ላይ ያላቸውን ከፍተኛ ጥላቻና አጥፊ አጀንዳ አጥርተው እንዳያዩ እይታቸውን እንዳደበዘዘባቸው ወይም ግርዶች እንደሆነባቸው ወይም እንበል ተጨባጭና አስተማማኝ ምክንያት ቀለል አድርገው እንዲወስዱት እንዳደረጋቸው እገምታለሁ። ዞሮ-ዞሮ ግን ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን ግምታቸው የተሳሳተና እርምጃቸውም ቆይቶ የሚያፀጽታቸው እንደሚሆን እገምታለሁ።

ከላይ በተጠቀሰው ርዕስ ሥር ከዚህ በታች የማቀርበውን የግል አስተያየት አስተያየቱ ከቀረበበት መንፈስ ውጭ በመረዳት ወይም በተለየ መልክ በመተርጎም እንደ-ተለመደው በአገር አንድነት ዙሪያ የሚሰጥን በተለይም ፀረ-አንድነትም ይሁን የመገንጠል ዓላማን ባነገቡ ክፍሎች ላይ የሚሰነዘርን ቀጥተኛ አሳብ “በትምክክተኝነት” ሊከሰት ደፈናዊ ወገዛን አልፎም ውርጅብኝ ለማውረድ የሚንደረደሩ ወገኖች እንደሚኖሩ አላጣሁትም። በተወሰነ ደረጃም ይሁን እንጂ አንዳንድ በኢትዮጵያ ስም የሚንቀሳቀሱና ከእነዚህ ኃይሎች ጋር በቅርብ የሚሠሩ ወገኖችም እንዲሁ በተነሳው ጉዳይ ፍሬ አሳብ ላይ ከማተኮርና ጭብጡን ተረድተው ጤናማ ውይይትና ካስፈለገም ይፋዊ ክርክር በማድረግ ፋንታ በነሱ ላይ የተዘመተ አልፎም “ትግላቸውን ለማደናቀፍ የተሸረበ ሴራ” አድርገው ሊያቀርቡ እንደሚደፍሩና እንደሚገደረደሩ አልጠራጠርም። መቼም ያ ዓይነት “አፍ-ማስዘገያ” እኩይ ዘመቻ አዲስ ደራሽ ባይሆንም በተለይም ሕወሓት/ኢሕአዴግ አገራዊ ሥልጣን ላይ ከወጣበት ጊዜ ጀምሮ በነገሠው ከፋፋይ ፖለቲካዊ-ሰላማዊ እንደ ልዩ ዘይቤ የተወሰደና ኢትዮጵያውያን አገርና ሕዝብን በሚያክል ቁም-ነገር ላይ ሃቅን ይዘው ግልጥ ውይይትና ጤናማ ክርክር እንዳያደርጉ ሽብቦ የያዘና እውነተኛ አገር-አድን መፍትኔ እንዳይገኝ ግርዶሽ እንደሆነ አስባለሁ። ይኸ ኢትዮጵያውያን አንገብጋቢ በሆነው የአገራቸውና የወገናቸው ጉዳይ ላይ ገላቸውን ሰደው በነፃነት አሳባቸውን እንዳይሰጡ ሽብቦ የያዘና በተለይም አገር-ወዳዳንና ዲሞክራቲን ወገን “አንገት እንዲደፋ” ለማድረግ ለረጅም ጊዜ ተግባር ላይ የዋለ አነሁላይና ትጥቅ-አስፈቺ ዘዴ ነው። በበኩሉ ግን ያላስፈላጊ አዲስ አጀንዳ መሆኑና መባከን የሌለበት ጊዜ እንዲባክን ማድረግ አንዳንድ ወገኖችን ሊያሳዝን ቢችልም፣ የጉዳዩ አሳሳቢነት በቀላሉ የማይታይ ስለሆነ ይኸ ዓይነት አካሄድ የሚኖረውን አሉታዊ ገፀ-ባሕር በመረጃ አስደግፎ በስፋት ለመቃኘት ዝግጁ ነኝ።

ምንም አሳብ በነፃነት እንዳይንሸራሸር እንቅፋት መፍጠርና ያም በኅብረተሰቡ እንደ-መደበኛ ነገር በለሆነሰና በአርምሞ መታየትና መወሰድ ከተለመደ ለአፈ-ጮሌ ወናፎች መረማመጃ ከመሆንና ለአምባ-ገናናዊ አፋኝ የአገዛዝ ሥርዓት ሁኔታን ማመቻቸት መሆኑ ልብ ሊባል ይገባል። በጣም የሚገርመኝ ይኸንን ዓይን-ያወጣ የግርንቢጥ ስሌት አገር-ወዳዱና ዴሞክራቱ ወገን በአብዛኛው “አክራሪ፣ ትምክኸተኛ፣ ወዘተ..” ላለ-መባል በለዘብተኝነት “ተቀብሎ” መቀጠሉና የብዙኃኑ የኢትዮጵያ ሕዝብ ድምፅ በአናሣ ጮሌዎች እንዲታፈን መፈቀዱ ነው። የዚህ አስተሳሰብ ሰለባ ተሆኖ ግን አገርን ማዳንም ይሁን ነፃ ኅብረተሰብ ለመመሥረት እንደማይቻል ግንዛቤ ሊወሰድ ይገባል እላለሁ። ስለሆነም ይኸ የተዛባ አመለካከት መቆም አለበት እላለሁ።

በተወሰነ ደረጃም ይሁን እንጂ ከተማሪው እንቅስቃሴ ጀምሮ በ“ብሔር/ብሔረሰብ” መብት ስም እስከ-መገንጠል ድረስ ፅንፈኛ አመለካከቶች ሲንሸራሸሩ ጉዳዩን እንደ-“ትክክለኛና ተገቢ” አቋም ከማስተናገድ ጨርሶ እስከ-መደገፍ የደረሱ አመለካከቶች፣ ቢያንስ ግን ይፋዊ ተቃውሞ አለማሰማት፣ በአንዳንዶች ዘንድ ደግሞ ልክ እጅግ-ጉርድ ካኪ እንደ-መልበስ “የተራማጅነት” ምልክት ተደርጎ የተወሰደውን ያኸል፣ የዜጎችን እኩልነትና መብት መከበርና የኢትዮጵያ አንድነት ባልተነጣጠለ መልኩ እንዲታዩ አበክረው የተከራከሩ ጥቂቶችን በ“አክራሪነትና በትምክኸተኝነት” አልፎም እንደ “ኋላ-ቀርና አድጋሪ” የተቆጠሩበት ጊዜ እንደ-ነበር አይዘነጋም። ያም ሆኖ ግን ከዚያ ታጋይ ትውልድ በርካታ ከሆኑ እጅግ አኩሪ ገፅታዎች ውስጥ አንዱ ከየትኛውም የአገሪቱ ክፍል ይሁኑ ከየት ኢትዮጵያውያንን በኢትዮጵያዊነታቸው ብቻ ያየ እና ፖለቲካዊ-ብሔረሰባዊነትን/ጎሳዊነትን ስሌቱና መመዘኛው ያላደረገ ሠፊ አስተሳሰብ ላይ የተመሠረተ አገር-አቀፍ እንቅስቃሴ መሆኑ ነበር። ምንም እንኳን ያኔም ቢሆን ከአጠቃላይ ይልቅ ወደየዳኛቸው ያተኮሩ ወገኖች ባይጠፉም፣ እነዚያ ክፍሎች “የእኛ” ብለው ከሚቆጥሩት የኅብረተሰብ ክፍል ውስጥ በአባልነት ካቀፏቸው ይበልጥ በኢሕአፓ ይሁን በመኪሶን እንዲሁም በሌሎች ተራማጅና አገር-አቀፍ ድርጅቶች ውስጥ የነበሩት ታጋዮች ቁጥር በእጅግ አብላጫ እንደ-ነበረው ግልጽ ነው። ያ ቋንቋ፣ ብሔረሰብ/ጎሳ፣ ሐይማኖትና አካባቢ ሳይለዩ በጅምላ የጨቆኑ ሥርዓቶችን በጋራ ትግል ለማስወገድና የጋራ መጻፈ-ዕድልን በጋራ መተለምና መወሰን ይቻላል ከሚል ጠንካራ እምነት ላይ ተመሥርቶ ለመላ የኢትዮጵያ ሕዝብ መሠረታዊ የሥርዓት ለውጥ ለማስገኘት የቆመ አብዮተኛ ትውልድ አሠላለፉ ቋንቋ፣ ብሔረሰብ/ጎሳ፣ ሐይማኖት፣ ያታና አካባቢ-ዘለል ስለ-ነበር ኢትዮጵያዊነትን በትክክል ያንፀባረቀና የአንድነት ስሜትና የቁርጠኝነት መግለጫ እንደ-ነበር በኩራት ሊዘከር ይገባዋል።

ኅብረተሰብን ለመለወጥ የተነሳ ማንኛውም ዜጋ ከሁሉ በፊት እራሱን በእምነት መቀየር እንዳለበት የታወቀ ነው። በዚያ በጥቅሉ ‘የተማሪው እንቅስቃሴ’ እየተባለ በተጠራው የአብዮት ወቅት ለሁሉም ኢትዮጵያዊ የወልና የግለሰብ እኩልነትና መብቶች መከበር መሠረታዊ የአስተሳሰብ ለውጥ በራሣቸው ላይ ያደረጉና ለሕዝብ ዓላማዎች ከልብ የተሰለፉ፣ ምትክ-የሌላት ሕይወታቸውን በፈቃዳቸው አሳልፈው የሰጡ ኢትዮጵያውያን ሥፍር-ቀጥር አልነበራቸውም። የኤርትራ ጉዳይ በሰላም እንዲፈታ፣ “የብሔር/ብሔረሰቦች” እኩልነት እንዲረጋገጥ፣ መሬት-ላራሹ እንዲሆን፣ የሠራተኛው መብት እንዲከበር፣ ኋላ-ቀር ሥርዓት እንዲወገድ፣ ወዘተ.. ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ከጮሁ፣ አምርረው ከታገሉና ሕይወታቸውን ከገበሩ እልፍ-አእላፍ ወጣቶች ውስጥ በእጅግ የሚበልጡት አንዳንዶች “መደባቸውን የሸጡ” ብለው የሚጠቅሷቸውና “ጨቋኝና በዝባዥ” ከተባለው አማርኛ ተናጋሪው ኅብረተሰብ የወጡ እንደሆነ አሌ የሚባል አይመስለኝም። አዎን፣ አንዳንድ ጊዜ “መኖር-ደግ ነው” የሚለው አባባል ለአንዳንዶች ትርጉም-የለሽ ሆኖ ቢገኝም፣ ትላንት በዚያ ቀውጢ “የተራማጅ” እንቅስቃሴ ውስጥ ሠፊ-አስተሳሰብ እንዳላቸው የሚታመኑ፣ ከሠፊም ሠፊ “ዓለም-አቀፋዊ” ነን ብለው የተመዘገቡ መኻል፣ እንዲያውም በልዩ ልዩ አመራር ቦታዎች ላይ የነበሩ ታጋዮች ሳይቀሩ “በእብዶች መንደር አብረህ እበድ” ዓይነት ብኒል እነሆ በዘመነ-ሕወሓት/ኢሕአዴግ ያንን “የተራማጅነትና የዓለም-አቀፋዊነት” ሠፊን ካባ ውልቅ አድርገው በመጣል ወደ-ኋላ ሄደው ጠባብ ኅጠኛና ጎሳኛ ጥብቆቻቸውን ሲያጠልቁ በትዝብት የተመለከትናቸውም አልጠፉም።

የሆነ-ሆኖ፣ እዚህ ላይ ለወገን ኢትዮጵያውያን ለማሳሰብ የምወደው አገራዊ አንድነት እና የሁሉም ኢትዮጵያውያን ሁለንተናዊ መብቶችና እውነተኛ እኩልነት መከበር ሳይነጣጠሉ ተጣምረው የሚታዩ ባሕረ-አሣቦች እንጂ አንዱ ለሌላው መስዋዕት የሚሆንም ሆነ አብረው የማይሄዱና ተፃራሪ እምነቶች እንዳልሆኑ ነው። የትግል ታሪካችንም አንገቱን ቀና አድርጎ በኩራት የሚመሰክረው ሃቅ ያንኑ ነው። የዚያ ትውልድ ግርፍ የሆነ ሁሉ እንደሚረዳው ኢትዮጵያውያን አይከፍሉ መስዋዕትነት የከፈሉት ዜጎች ከኋላ-ቀርና በዝባዥ ሥርዓት ተላቅቀው አድልዎ በሌለበት ፍትሃዊ ሥርዓት ሙሉ መብቶቻቸው ተከብረውላቸው በአገራቸው ላይ ኮርተው የሚኖሩበት ሁኔታ እውን እንዲሆን እንጂ አንዱ የበላይ ሌላው የበታችና የእንጀራ-ልጅ ሆኖ በሚታይበት ጨርሶ ተቀባይነት የሌለውና የተዛባ የኅብረተሰብ ስሪት ሥር እንዲወድቅ ወይም የጭቆና አዙሪት በሌሎች

ተዋንያን በከፋ መልኩ እንዲቀጥል አልነበረም። አይደለምም። ለሕዝባችን ኋላ-መቅረትም ይሁን መጨቆን የኢትዮጵያ አንድነት ምክንያትም ሆነ ተጠያቂ እንዳልሆነ ደግሞ ግልጥ ሊሆን ይገባል።

እየጠበበና ይበልጥ እየተቀራረበ በሄደ የዓለም ሁኔታ፣ በተለይም የዜጎችን እኩልነት የሚያረጋግጥ ሥርዓት እውን እንዲሆን የጋራ ትግል በቀጣይነት እየተካሄደ ባለበት አገር የመገንጠል ጥያቄ ማንሣቱ አንድም በዚህ የጋራ ጥረት ውስጥ ክቡር ሕይወታቸውን የገበሩና እየገበሩ ያሉ ኢትዮጵያውያን (እነኝሽ ክፍሎች “ቆመንለታል፣ እንወክለዋለን” ከሚሉት የኅብረተሰብ ክፍል የወጡትን ሚሊዮኖች ጭምር) በእጅጉ ዝቅ አድርጎ ያየ እና በመስዋዕትነታቸው የተሳለፉ አለያም የብዙኃኑን ጥቅም ለማስከበር ሳይሆን የጥቂት “ልጊቃንን” የሥልጣን ጥም ለማርካት የሚደረግ ግብዝ ጥረት ስለሚሆን ጥያቄአቸው ከእኩልነትና ከፍትኅ ጋር ግንኙነት አለው ማለት ይከብዳል።

እንክርዳድ ዘርቶ ስንዴ ማምረት እንደማይቻል ሁሉ የኢትዮጵያ ሠፊ ሕዝብ ጥቅም ማስጠበቅ፣ እኩልነትና አገራዊ አንድነት ማስከበር የሚቻለው ኢትዮጵያዊ አመለካከትና እምነት ባላቸው ወገኖች እንጂ አምርረው በሚጠሏትና ሊቆራርሷት በሚታገሏት ክፍሎች ሊሆን እንደማይችል ደግሞ በተገቢ ሊታወቅ ይገባል።

በሁለት ተመሳሳይ ከፋፋይ የፖለቲካ እምነት አራማጅ አናሣ ኃይሎች መኻል ከሁለት አቅማጣጫዎች የተወጠረው፣ አጣብቂኝ ውስጥ የወደቀውና መቀጣጠቢያ የሆነው ኢትዮጵያዊነት!

የኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል ልዕለ-ግብ የአምባ-ገነን ሥርዓቶችን አዙሪት ለመስበርና የዜጎች እኩልነት በተግባር የሚረጋገጥበት፣ የራሱን ዕድል በራሱ የሚወስንበት የለተሻለ ዴሞክራሲያዊና ፍትሃዊ ሥርዓት ባለቤት እንዲሆን እና አገራዊ አንድነታችን የማይናወጥ መሠረቱ እንዲጠና መሆኑ ይታወቃል። በአሁኑ ጊዜ በሥልጣን ላይ ያለው ኢሕአዴጋዊ ከፋፋይ የአፈና አገዛዝ መወገድ የሚኖርበትም ወደዚያ ልዕለ-ግብ ለማምራት እንቅፋት ሆኖ በመገኘቱ ነው። ይሁንናም ይኸ የሕዝባችን የእኩልነትና የፍትኅ ትግል በሁለት ተመሳሳይነት ባላቸው አሉታዊ አናሣ ኃይሎች መኻል አጣብቂኝ ውስጥ ገብቶ ይገኛል። ሕዝባችንን ከዚህ አጣብቂኝ ታግሎ በማታገል መንጥቆ እንዲያወጣው ታሪካዊ ኃላፊነት ያለበት አገር-ወዳዳና ዴሞክራቲክ ኃይል ደግሞ ቆም-ብሎ እራሱን ፈትሾ እምነቱን ባለማሾሩና ሠልፉን ባለማስተካከሉ፣ ያለውን እምቅ አቅሙንም በቅጡ ባለመረዳቱና ባለመጠቀሙ፣ ሕዝባዊ ዓላማው እንዲበረዝ፣ ትግሉም በነኝሽ ኃይሎች ተጠልፎና ታግቶ እንዳልሆነ እንዲሆን በማድረግ እራሱም ተልሞስሙሶ ትግሉን አልሞስሙሶቷል ማለት ይቻላል። እነኝሽ ኃይሎች ትግሉን ከሁለት አቅማጣጫ ቀስፈው ስለያዙትም አገር-ወዳዳና ዴሞክራቲክ ክፍልም የዚህ ሰለባ ቀላል ኢሳማ ሆኖ እየባዘነ ይገኛል። በመኻል እንበለ-አገራዊ እምነት አገራዊ ሥልጣን የያዘው ሕወሓት፣ “በተቃማዊው” ጎራ እንደ-አነግ የመሰሉ ከአገሪቱ ምልክተ-ሕዝብ ለተወሰነው ክፍል ብቻ “ቆመናል” ባሉ ኃይሎች ከሁለት አቅማጣጫ ተመሳሳይ የፖለቲካ ፍልሥናና በሚከተሉ፣ አግላይና ለሁሉም የአገሪቱ ዜጎች እኩል ባልቆሙ ወገንተኛና ጎሳኛ ቡድኖች መሳሳብ ተወጥሮ እና እንደ ድፎ ዳቦ “ከላይ እሣት ከታች እሣት” ሆኖበት በነዚህ አንድም-ሁለትም በሆኑ ሁለት አናሣ ኃይሎች መኻል ተቀስፎ ተይዞ አንድነቱን አጥቶና የጋራ ጥቅሙን በጋራ ትግሉ እንዳያስከብር የጉሮሮ-አጥንት ሆነውበት ይገኛል።

ለአወንታዊ ለውጥ በሚታገሉ የኢትዮጵያ አገር-ወዳዳና ዴሞክራቲክ ኃይሎች ይዘታና የኃይል-አሰጣጥ ላይ ያየኋቸውን (ያለፍኩባቸውን ጭምር) ችግሮችና ይበጃል የምለውን አካሄድ በተመለከተ ያለፉ የጋራ ትግል ጥረቶችን ሂደት ለወደ-ፊቱ ቀጣይ የጋራ ትግል አንዳንድ መረጃዎችን በማቅረብ ግንዛቤን ለማስጨበጥ ቢጠቅም ከሚል በተከታታይ በማቀርባቸው ዘገባዎች ከክፍል ሃያ-አምስት ጀምሮ የቀረበ ቢሆንም፣ በአሁኑ ጊዜ ቀደም-ሲል በተጠቀሱት ቡድኖች መኻል እየተካሄደ ስላለውና በበኩሉ 'ትብብር ለነፃነትና ለዴሞክራሲ - ዙር ሁለት ' AFD II ' ብዬ የምጠራው ይኸ ኩኔት በጋራ ትግሉ እና በሕዝባችንና በአገራችን መጻዒ-ዕድል ላይ ስለሚኖረው አሉታዊ ገፊ አስተያየት መስጠት የግድ ሆኗል።

ይኸ በአንድ በኩል ለኢትዮጵያ ሕዝብ መብት፣ እኩልነትና አንድነት ቆመናል በሚሉና በሌላ በኩል ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነትን እንደ-ዋና ጠላታቸው ቆጥረው ከዘመቱ ኃይሎች ጋር የሚካሄድ “ትብብር” ብዙዎች ትርጉም ሊያገኙለት የተቸገሩ መሆኑ ቢታወቅም፣ በባለ-ጉዳዮቹ ዘንድ ግን “በመቻቻል” መርኅ ላይ የተመሠረተ “ደፋር” እና “የትግሉን ጊዜ የሚያሳጥር ወሳኝ” እርምጃ እንደ-ሆነ፣ አልፎም በአንዳንድ አፍቃሪ-ሸግብያ “ፀሐፊዎች” “ወያኔ በጣም የሚፈራው ብቸኛ ኃይል” ተደርጎ ሲቀነቀን ታዝቤአለሁ። ይኸንን የተዛባ አካሄድ “የመቻቻል” ፖለቲካ ሊሉት ቢቃጡም ከሰባ-ሦስት ዓ/ም ጀምሮ ልዩ ልዩ ድርጅቶች ተቻቸለው በግንባርና በጋራ አልፎም በውገደት ባደረጓቸው ጥረቶች ቀጥተኛ ተሳታፊ የመሆን ዕድል የነበረኝና አሁንም የተለያዩ አቋሞች ካሏቸው ድርጅቶች ጋር አብሬ እየሠራሁ ያለሁ በመሆኔ፣ ‘መቻቻል’ በቁንፅሉ ተወስዶ ወይም በሌጣው

ሳይሆን ከማንና በምን ዓላማዎች ዙሪያ እንደሆነ የጠራ ግንዛቤ ያስፈልገዋል የሚል እምነት አለኝ። የሆነ-ሆኖ በኔ በኩል መቻቻል አጥፊና-ጠፊ በሆኑ፣ ገልጫናን ከሚፈታተን/ኑና ማንነትን ከማይቀበል/ሉ ወይም ወደ-ተለየ መዳረሻ በተቃራኒው ከሚሄድ/ዱ ጋር ሳይሆን ከዚያ በመለስ ያሉ የግንዛቤም ይሁን የአመለካከት ልዩነቶችን አዋውጦና ተከባብሮ በተለያዩ መንገድና ዘዴም ይሁን እንጂ በአንድ አቅጣጫ ከሚጓዝ/ዙ ክፍል/ክፍሎች ጋር ቢያንስ ግን ያ የሥርዓት ለውጥ እውን እንዲሆን በሚፈለግበት ቦታ/አገር አንድነት ላይ ምንም ዓይነት ጥያቄ የሌለበት ተመሳሳይ እምነትና አቋም መኖርን የግድ በሚል ላይ ቆሞ ማደረግ የዝምድና ወይም የግንኙነት ሂደት ነው። ከሁሉም በላይ ደግሞ ያ ዓይነት “ትብብር” የሚደረግበትን አጠቃላይ የኃይል አሰጣጥ፣ ሁኔታና ወቅቱን በጥሞና መመርመሩ በእጅጉ አስፈላጊ ይሆናል። ለምን ቢሉ ወንዝ መሻገር ያቃተውና የተቸገረው መርዘኛ እባብ ዘዴኛ ሆኖ እንዲያሸግረው በመቅለስለስ የተማፀነውን ሰውና የለዘበ አቀራረቡን ተማምኖ ተሽክሞ ወንዙን ያሻገረው ያ የጥገ ሰው መኻል በኋላ የሆነውን ማስተዋሉ ተገቢ ነውና።

እርግጥ ነው አቀንቃኞቹ እንደሚሉትም ይኸ እርምጃ “ደፋር” ነው። ደፋርነትቱ ግን በሚነገርለት “የፖለቲካ ብስለትን” የሚያሳይ ሆኖ ወይም ትግሉን የሚጠቅም አዲስ ግኝት ሆኖ ሳይሆን በመስክ ላይ ያለውን ሃቅ ያላገናዘበ፣ ራቅ-አድርጎ ያላየ፣ ታሪክን የዘነጋ፣ የድርጅቶቹን መሠረታዊ ተፈጥሮአዊ ባሕርይ ማንነት ያላስተባቃ፣ ኢትዮጵያዊ ብሔራዊ ስሜትን፣ የኢትዮጵያን ሕዝብ አንድነትና ለአገራዊ አንድነትና ለዴሞክራሲ የሚደረገውን የጋራ ትግል ዓይን የጠነቆለ፣ ኢትዮጵያዊ ማንነትን፣ አገር-ወዳድነት፣ ውበቱንና ኃይሉን በእጅጉ የናቀና የተዛባተ እርምጃ በመሆኑ ነው። ትግሉ የግለሰቦችና የቡድኖች በግለሰቦችና ቡድኖች ላይ ሳይሆን የኢትዮጵያ ሕዝብ ለመብቶች መከበርና ለዴሞክራሲ ለሚያደርገው ትግል ጠርና ቀበኛ በሆኑት እነዚያ ክፍሎች በሚከተሉት ርዕዮተኛና በሚያራምዱት ፍልስፍና ላይ ሊሆን ይገባል። የመለስ ዜናዊን አገዛዝ ኢትዮጵያውያን የማይቀበሉት ብቻ ሳይሆን የሚያወግዙትና ባላቸው አቅምና ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ አምርረው የሚታገሉት በተግባር እየተገለጠ ካለው የዞረበት፣ ኋላ-ቀርና ከፋፋይ፣ ጨቋኝና አፋኝ፣ አግላይና ለሁሉም እኩል ያልቆመ ጠባብ ቡድኑንና አድልዎአዊ ሥርዓት በመሆኑ ነው። አገዛዙ ይኸንን ገፅ-ባሕር የተላበሰው ደግሞ ከአሁን በፊት በተደጋጋሚ ለማሳሰብ እንደ-ሞከርኩት፣ ከሚከተሉት የፖለቲካ ፍልሥናና በዚሁ ላይ ከተመሠረተው አደረጃጀታቸው እንጂ ከትግራይ ስለ-ተወለዱ ወይም ግለ-ሰቦቹ እነ አቶ መለስ ዜናዊ ስለሆኑ አይደለም። የኢትዮጵያ ሕዝብ የሚያደርገው የፍትህና፣ የአርነትና የአንድነት ትግል እነዚህን እሴቶች ከሚፃረሩ አፋኝ አምባ-ገነን ገዥዎችና አራማጆች ጋር ብቻ ሳይሆን ለእነዚያ ፀረ-ሕዝብ እርምጃዎቻቸው ቀጥተኛ ተጠያቂ ከሆኑ የአገዛዙ ሥርዓት ከተመሠረተባቸውና ከቆመባቸው የፖለቲካ ፍልሥናና ከሚከተሉት እምነት ጋር ስለሆነ ትብብር የሚፈጠረው እነዚህን ከሚያራምዱ ክፍሎች ጋር ከሆነ ውጤቱ ቢያንስ “ውሃ-ቅዳ ውሃ-መልስ” ዓይነት ትርጉም የለሽ ይሆናል። ችግሩ ግን ትርጉም-የለሽ ብቻ አይደለም፣ ከንቱና አደገኛም ነው። ዞሮ-ዞሮ የዚህ አሁን የተያዘው ዓይነት “አብሮ መሥራት/መተባበር” ለእነኝኸ ኃይሎች ያጠራቸውን አየር ከመስጠትና ሕይወት-አድን እስትንፋስ ከመሆን፣ እነሱን ከማጠናከርና ለሚታገሉበት ፀረ-ኢትዮጵያና ፀረ-ኢትዮጵያዊነት ዓላማና ግብ-አስጨባጭ ትልም (ስትራተጂ) ቀጥተኛ አስተዋፅዖ ከማድረግ የተለዩ ውጤት አይኖረውም። ስለሆነም እርምጃው ‘የጅል ዱላ አቀባይ’ ወይም ‘የዕብድ ገላጋይ ጩቤ ያቀብላል’ ዓይነት ይሆናል። በመሠረቱ ማንም ቡድን (ክፍል) ኢትዮጵያዊ አይደለም፣ የተወሰነውን የአገሪቱን ቀጠና እንጥላለሁ ብሎ ሲነሣ ሌላ ሳይሆን ቀጥታ ትርጉሙ በአገሪቱና በኢትዮጵያዊነት ላይ ጠርነት አወጀ ማለት እንደሆነ ሊታወቅ ይገባል።

ይኸንን “አዲስ ትብብር” ከሚያምዱና ከሚደግፉ አካባቢ በተደጋጋሚ የሚሰጡ ልዩ ልዩ የማሳመኛ ምክንያቶች ይሰነዘራሉ። ከእነዚህ ውስጥ፣ ሀ) “ወያኔን ለመጣል ከማንም ጋር መተባበር ይገባል”፣ ለ) “ወያኔ የሚገባው ቋንቋ ኃይል ስለሆነ በተለይ ከታጠቁ ክፍሎች ጋር ተባብሮ መሥራቱ የአገዛዙን ዕድሜ ለማሳጠር አማራጭ የሌለው ጉዳይ ነው”፣ ሐ) “ትጥቅ አንስተው የሚታገሉ ኃይሎችን ምንም ጥያቄ ያንሱ ምን ቀርቦ ማነጋገሩና አብሮ መሥራቱ የበለጠ አክራሪ እንዳይሆኑ ይረዳል”፣ መ) “እነዚህ ኃይሎች ጋር ከአሁኑ አብሮ መሥራት ካልተጀመረና አብረናቸው እንደምንሠራ ካላረጋገጥንላቸው እንደገፋናቸው ይቆጠራል፣ በኋላም ወያኔ ሲወገድ ማቅረብ አይቻልም”፣ ሠ) “ከእሱ ጋር አብሮ መታገሉ አገር-አቀፍ ብሔራዊ መግባባት እንዲኖርና ዴሞክራሲ እንዲያብብ የተሻለ ሁኔታን ይፈጥራል”፣ ረ) “ከእነዚህ ኃይሎች ጋር መሥራት አለ-መፈለግ ወደ-ፊት ያዩ ሳይሆን ወደ-ኋላ ያዩ ነው። ከአሁን በፊት ስለ-ተደረጉ ነገሮች የምንነጋገርበት ጊዜ አሁን አይደለም፣ ይኸንን የሚተቹ የተሻለ አማራጭ ማቅረብ ያልቻሉ ክፍሎች ናቸው”፣ ሰ) “ይኸ እርምጃ ደፋር፣ አግላይነት የሌለውና አርቆ-ያየ ነው”፣ አልፎም “ቀስ-በቀስ መቀራረብ ከተፈጠረ እኛ በምናስበው መልክ ችግራቸውን በኢትዮጵያ አገራዊ ማዕቀፍ ውስጥ እንዲፈታ ለማድረግ ቃል አስገብተናቸዋል”፣ ወዘተ.. የሚሉ ይገኙበታል። እስኪ እያንዳንዳቸውን እንይ።

ይቀጥላል...